

«Στα καλά πανεπιστήμια συνάντησα και εξαιρετους Έλληνες»

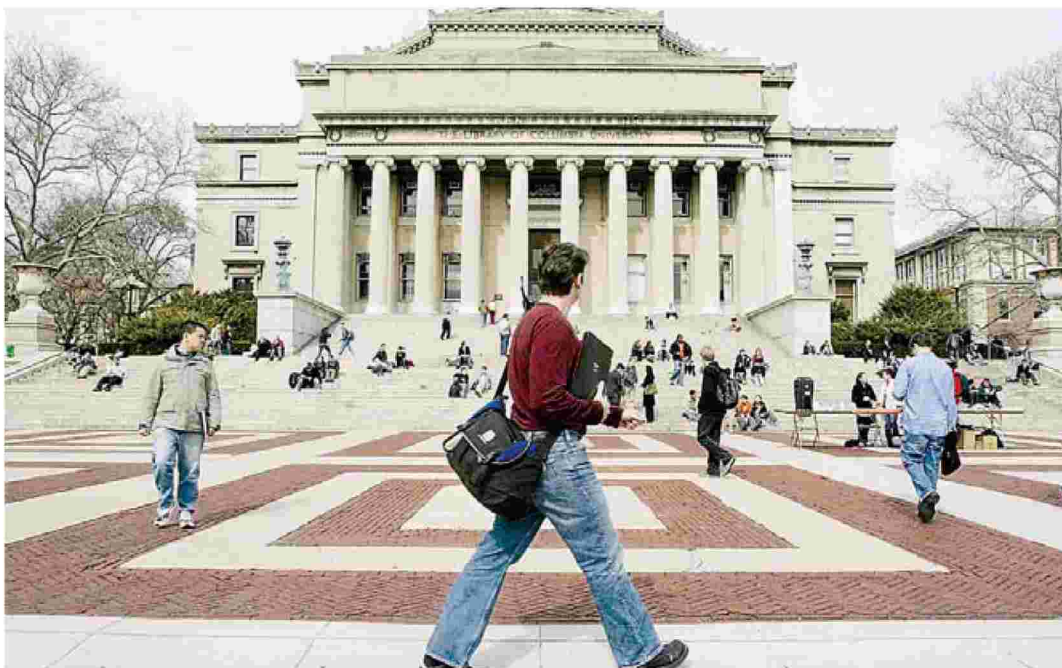
Του **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΑΚΑΣΑ**

Η ματιά του Βασίλη Γούναρη είναι πάντα κριτική, διεισδυτική, τις περισσότερες φορές πικρή. Κυρίως όταν μιλάει για τα πανεπιστημιακά πράγματα. Πρόσφατα έκανε ένα μηνιαίο ταξίδι, «βρέθηκε ως επισκέπτης καθηγητής στη Βόρεια Αμερική για πρώτη φορά στη ζωή μου» τονίζει στην «Κ», με αποτέλεσμα οι νέες εμπειρίες να έχουν γεμίσει τις... αποσκευές του κατά την επιστροφή στη Θεσσαλονίκη, όπου είναι καθηγητής Ιστορίας Νεωτέρων Χρόνων στο ΑΠΘ και κοσμητορας της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος. Νέες εμπειρίες που συνδυάζονται με μια ελπιδοφόρα παρατήρηση: «Στα καλά πανεπιστήμια του Νέου Κόσμου συνάν-

Μια κριτική, διεισδυτική ματιά του καθηγητή Βασ. Γούναρη για τα πανεπιστημιακά δρώμενα στη Βορ. Αμερική

τησα και Έλληνες φοιτητές, που με εξέπληξαν με τον δυναμισμό και τις γνώσεις τους», μας λέει. Α, και μία δυσώδην παρατήρηση: «Δυστυχώς κανείς τους δεν ήταν απόφοιτος δημοσίου λυκείου»...

Ειδικότερα, δεν χρειάζονται συστάσεις για τα πανεπιστήμια στα οποία, κέρη στο Ίδρυμα «Αλέξανδρος Ωνάσης» της Νέας Υόρκης, βρέθηκε ως επισκέπτης καθηγητής ο κ. Γούναρης: Columbia, Princeton, Yale, George Washington University στις ΗΠΑ και στο York University στο Τορόντο του Καναδά. Τι λοιπόν περιμένουν οι φοιτητές στις ΗΠΑ και τον Καναδά σπουδάζοντας Ιστορία, Φιλολογία ή Φιλοσοφία - επιστήμες «χαμηλής ζήτησης», όπως χαρακτηρίζονται στην Ελλάδα λόγω των περιορισμένων τους επαγγελματικών προοπτικών, αφού έχει κλείσει η κάνουλα των διορισμών στο Δημόσιο; «Οι φοιτητές αυτοί δεν περιμένουν (ματαιώς) από την Ιστορία, τη Φιλολογία ή τη Φιλοσοφία την επαγγελματική τους αποκατάσταση, αλλά τον κριτικό προβληματισμό για τον

Το **Columbia** είναι ένα από τα πανεπιστήμια των ΗΠΑ, στο οποίο βρέθηκε ως επισκέπτης καθηγητής ο κ. Βασ. Γούναρης.

Γιατί να μη διδάσκονται Πληροφορική οι φοιτητές της Φιλοσοφικής και της Κοινωνιολογίας; αναρωτιέται ο καθηγητής Ιστορίας στο ΑΠΘ, Β. Γούναρης.

κόσμο. Η προστιθέμενη αξία των ανθρωπιστικών σπουδών θεωρείται δεδομένη από τα αμερικανικά ιδρύματα, τη στιγμή που στη Γηραιά Ήπειρο αναζητείται εκ νέου» λέει ο κ. Γούναρης. Και προσθέτει: «Αν το κλίμα για τις χειμαζόμενες ανθρωπιστικές επιστήμες είναι πιο εύκρατο πέραν του Ατλαντικού, αυτό οφείλεται στην αλληλεπίδρασή τους με όλα

τα προγράμματα θετικών και κοινωνικών σπουδών. Η υποχρεωτική επιλογή αριθμού μαθημάτων εκτός του πεδίου των βασικών σπουδών εξασφαλίζει στις επιστήμες του ανθρώπου ικανά ακροατήρια». Δεν θα ήθελα να απαξιωθούν σταδιακά οι πτυχιούχοι των ελληνικών φιλοσοφικών σχολών, που ζουν με τη βεβαιότητα του επαγγελματικού αδιεξόδου».

Αλλωστε, «ο λελογισμένος συνδυασμός των επιστημονικών πεδίων είναι μια παραδεκτή αξία για την κατάρτιση των φοιτητών, που πολλά θα είχε να προσφέρει και στην Ελλάδα», παρατηρεί, και η αναφορά του παραπέμπει στα στεγανά που έχουν στήσει μεταξύ Σχολών και Τμημάτων στα ελληνικά ΑΕΙ πολλοί καθηγητές. «Η συστηματική συνεργασία Τμημάτων και Σχολών θα εξοικονομούσε προσωπικό και πόρους και θα πρόσφερε περισσότερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, χωρίς να θυσιάζεται η επιστημονική κατάρτιση», μας λέει.

«Γιατί να μη διδάσκονται πληροφορική οι φοιτητές της Φιλοσοφικής και της Κοινωνιολογίας;». Την ερώτηση που είχε κάνει κάποτε ένας σημαντικός καθηγητής Φιλοσοφίας ενώπιον ελληνικού ακροατηρίου μου θυμίσει η παρατήρηση του κ. Γούναρη ότι «ο εξοπλισμός των φοιτητών θα ήταν ακόμη πληρέστερος, αν τα υποχρεωτικά μαθήματα επιλογής περιλάμβαναν

την ανάπτυξη βασικών δεξιοτήτων, όπως την επιστημονική γραφή, τις γνώσεις στατιστικής, αρχών διοίκησης αλλά και πληροφορικής. Ομολογώ πως εντυπωσιάστηκα με την εικόνα εκατοντάδων φοιτητών που πληκτρολογούσαν με "τυφλό" σύστημα-προσόν σπάνιο εν Ελλάδι- ενώ παρακολουθούσαν τις διαλέξεις των καθηγητών». «Και μια τελευταία παρατήρηση» προσθέτει: «Στα καλά πανεπιστήμια του Νέου Κόσμου συνάντησα Έλληνες φοιτητές, που με εξέπληξαν με τον δυναμισμό και τις γνώσεις τους. Δυστυχώς κανείς τους δεν ήταν απόφοιτος δημοσίου λυκείου. Γνωρίζω ότι οι μηχανισμοί επιλογής φοιτητών είναι σύνθετοι και τα διδακτρα πολύ υψηλά. Αλλά είναι καταφανές ότι τα δημόσια σχολεία μας δεν μπορούν πλέον να προετοιμάσουν κατάλληλα ακόμη και τους καλύτερους των μαθητών τους, ώστε να επιχειρήσουν ένα υπερατλαντικό άλμα. Είναι μια υποχώρηση που δεν ξέρω αν είναι αναστρέψιμη»...